

gjort Henstilling. Ved de 2 Aars Tjeneste hos samme Principal eller ved samme Embede opnaas en forhøjet Garanti for de paagældendes Dygtighed og Hæderlighed. Der kan intet være til Hinder for, at de 5 Aar udbringes ved Sammenlægning af Tidsrum, i hvilke paagældende har været Fuldmægtig hos en Dommer eller Politimester.

§ 96.

Uddannelsesvilkaarene for Sagførere ville under Fremtidens mundtlige Procedure blive væsentlig forskellige fra, hvad de nu ere. Paa den ene Side vil der saaledes navnlig ikke længere være den Adgang, der nu er, til som Sagførerfuldmægtig at varetage den egentlige Procedure, idet Fuldmægtige ikke kunne optræde paa deres Principalers Vegne ved det, der fremtidig bliver Procedurens Kærne, nemlig den mundtlige Plædering (jfr. § 101). Paa den anden Side vil Procedurens Mundtlighed give dem, der søge Uddannelse, en Adgang til som Tilhørere i Retterne at blive bekendt med langt flere processuelle Forhold, end der bliver Tale om under den nuværende skriftlige Procedure, saavel som med de forskellige Sagføreres Maade at behandle Sagerne paa. Dels under Hensyn til disse de almindelige Uddannelsesvilkaars Beskaffenhed, dels under Hensyn til, at Udførelse af mundtlig Procedure forudsætter visse særlige Evner, som godt kunne mangle selv hos den, der i øvrigt er dygtig og vel uddannet, maa det anses nødvendigt at kræve Aflæggelse af Procederings-Prøver ikke blot som hidtil af dem, der attraa Beskikkelse som Højesteretssagførere, men ogsaa af dem, der attraa Beskikkelse som Landsretssagførere. Naar et lignende Krav ikke opstilles for Beskikkelse som Underrettsagfører, er Grunden hertil, dels at Underrettsproceduren jævnlig maa antages at faa et mere formløst Præg end Landsretsproceduren, dels og navnlig at der ikke findes nogen, for hvem Prøven passende kunde aflægges, da det næppe lader sig gøre at henlægge Bedømmelsen af Prøven til den altid af Enkeltdommer beklædte Underret.

§ 100.

Med Reglen i 2det Stykke maa sammenholdes dels Udkastet til Lov om den borgerlige Retspleje § 32 Nr. 3, dels Udkastet til Lov om Strafferetsplejen § 12 Nr. 3. Det fremgaar deraf, at, kort udtrykt, Sagførere vige for Enkeltdommere, medens Dommere i kollegiale Retter vige for Sag-

førere. Grunden til denne Ordning er dels, at der langt lettere kan skaffes en Stedfortræder for en Dommer i en kollegial Ret end for en Enkeltdommer, dels at en modsat Regel for Enkeltdommers Vedkommende kunde nødvendigvis være uaf-ladelig Beskikken af Sættedommer.

Kapitel X og XI.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

Ophør af Retten til Sagførervirksomhed.

Bestemmelserne i Kapitel X angaar navnlig Sagførernes offentlige Forhold og Pligter. Herom bliver der — som bemærket i Motiverne til det ældre Udkast — ikke blot Spørgsmaal, hvor Sagføreren efter Ordre udfører offentlige eller beneficerede Sager, men ogsaa hvor de overtage Rets-sagers Udførelse efter fri Overenskomst med private. Selv i det sidstnævnte Tilfælde er Sagføreren Hverv ikke udtømmende bestemt ved de Forpligtelser, der paahvile ham over for Parten. Ligesom mange af disse ifølge Retsplejens Krav tillige maa anses som Forpligtelser over for det offentlige, saaledes vil et Forhold af Sagføreren kunne indeholde en strafbar Krænkelse af Retsplejens Interesser, uagtet det ikke er i Strid med hans Pligter imod Mandanten. Den saaledes angivne Opfattelse af Sagførerstillingen, som traadte særdeles stærkt frem i vor ældre Lovgivning og selv efter de Forandringer i denne, der indførtes ved Loven af 26de Maj 1868, ikke kan anses for opgivet, er der særlig Grund til at fastholde i den mundtlige Rettergang, efter hvis Natur Sagføreres Virksomhed maa blive af langt mere indgribende Betydning for Retsplejens Gang end i den skriftlige Proces.

I Overensstemmelse med denne Opfattelse af Sagførerstillingen staa de i § 107 givne Regler om Sagførernes Pligter. Indholdet af denne Paragraf rummer i sammentrængt Form omtrent det samme som det tidligere Forslags §§ 126—129 og stemmer i det væsentlige med den gældende Ret. Det maa fremdeles betragtes som en nødvendig Følge af Sagførernes angivne Stilling, at disse Pligters Overtrædelse ikke kan undskyldes med, at Mandanten har forlangt eller indvilget i det foretagne eller undladte, hvorfor man ikke har anset det fornødent at optage en udtrykkelig Regel